

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

selv, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby enten maa have talt ud fra Ukendskab til Problemer eller ogsaa paa Baggrund af visse Motiver. Jeg vil ikke tro, at det skulde være for at fremhæve sig selv som et brugbart Redskab til at faa nedsat Priserne, men at han maaske snarere havde brugt det paagældende Udtryk for at give til Kende, at Regeringen ikke var i Stand til at øve den Gerning, som Regeringen i en vanskelig Situation skal øve.

Jeg er da egentlig meget tilfreds med, at jeg her i Aften kan faa Lejlighed til at sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, for jeg er virkelig ogsaa i Stand til — jeg behøver ikke 3 Dage, jeg kan gøre det paa kortere Tid — som Diktator at faa Mælkepriserne nedsat. Men naar det ærede Medlem Hr. Kristen Amby nu staar og taler om Priser løsrevet fra deres Sammenhæng og giver det Udseende af, at det hele er saare let, maa det enten være af Ukendskab, eller ogsaa maa det siges at have andre Motiver.

Priserne er jo nemlig et Produkt af en Mængde Faktorer, og hvis man uden Hensyn til, hvad der bliver slaaet i Stykker, hvis man uden Hensyn til den Arbejdsledighed, man skaber, bare nedsætter Priserne, ja, saa kan der gøres meget. Hvis vi uden videre afskaffede den Distribution, der finder Sted i Byerne, hvis vi tilsidesatte de hygiejniske Hensyn, som Sundhedsautoriteterne kræver overholdt, hvis man gjorde det hele primitivt, som Forholdene var for en eller to Menneskealdre tilbage — og det kan gøres, hvis man tilsidesætter Hensynet til Befolkningens Sundhed og Hensynet til Beskæftigelsen —, saa kan Priserne komme ned.

Nu er det jo ikke saaledes, at jeg ganske roligt vil lade hele dette Mælkespørgsmaal ligge; det er ikke saaledes, at vi ikke har været opmærksomme paa det. Det har tværtimod været et meget fremtrædende Spørgsmaal for Regeringen, men der har vist sig umaadelig store Vanskeligheder. Vi er i Handelsministeriet i Øjeblikket midt inde i Overvejelser og Drøftelser af det Spørgsmaal, og jeg haaber paa inden ret længe at kunne komme til et Resultat, muligvis et Resultat, der skal forelægges dette høje Ting. Jeg antager saa, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, naar han ser hele Analyseringen af Mælketransporten og Mælkens Fordeling, af Distributionen i det hele taget, vil kun faa Valget mellem eet af to: enten skære ned — og det er endda begrænset, hvad der kan skæres

ned — eller ogsaa tage Hensyn til den Beskæftigelse, som vi jo dog skal beskytte mest muligt i Øjeblikket.

Der ligger i Øjeblikket en midlertidig Betænkning fra den Kommission, der er nedsat, og det viser sig, at skal man opfylde de sundhedsmæssige Krav, og skal man tage Hensyn til Beskæftigelsen, er det ikke nogen formidabel Nedsættelse, der kan finde Sted, selv om den er mærkbar. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem Hr. Kristen Amby om at forstaa, at Regeringen ikke alene kan se paa Priser, men, som sagt, maa se paa, hvorledes disse Priser fremkommer, og maa tage Hensyn til i størst mulig Udstrækning at værne om den Beskæftigelse, der er.

Naar det ærede Medlem Hr. Kristen Amby nævner Havregryn, er det jo heller ikke et Spørgsmaal, som Regeringen ikke for længe siden har været opmærksom paa. Det er Maaneder siden, vi forhandlede om Spørgsmaalet Havregryn og egentlig var sindede at faa Havregrynspriserne noget ned; men saa kom skam Repræsentanter for en ikke ubetydelig Gruppe af Medborgere og sagde: Hvis I sætter disse Priser ned, betyder det saa og saa mange Mennesker ledige; de er et Led ikke i selve Havregrynsfremstillingen, men et Led ud til Forbrugerne. Og nu skal jeg villigt erkende, at danske Forbrugere maaske er blevet forvænt med Indpakning og meget andet, men det maa i hvert Fald tages i Betragtning, naar man bedømmer Priserne, at Opfyldelsen af disse Forbrugernes Krav koster Penge, og endnu har Forholdet været dette, at danske Forbrugere kunde stille disse Krav.

Jeg er ganske klar over, at den Tid, vi staar over for, vil medføre en Tilbagegang paa mange Omraader, vil medføre, at maaske til Tider nogle luksusbetonede Krav maa vige, men ogsaa i Luksus er der Beskæftigelse, og saa nytter det ikke, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby fortæller, at han er vidende om, at der er nogle Institutioner, der køber Havre- og Bygryn billigere, end man kan faa dem i Forretningerne. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem fuldkommen vil sløjfe alt, hvad der hedder Detail- og Mellemandel; det tror jeg dog ikke, for saa antager jeg, at det ærede Medlem kommer i endnu mere Uoverensstemmelse med sit Parti, end Tilfældet er nu.

Jeg beder derfor altsaa det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, naar han vil behandle disse Problemer her fra Talerstolen, da at gøre det med en vis Sagkundskab og